

[Tesdaorf.]

Mejerier og Slagterier, til de desværre alt for mange Mejerier med en alt for lille Kapacitet for hvert enkelt af dem. Det rækker ud til Saltning kontra Nedfrysning og til Udnyttelse af alle de Havesager, som i Dag med den lille Produktion raadner op i hele Danmarks Land.

I denne Paragraf røres der ogsaa ved Driftsformerne, de Driftsformer, man anser for mest hensigtsmæssige. Der røres altsaa her ved det samme Problem som i det nylig forelagte Jordlovsforslag, men jeg vil gerne sige saa tydeligt, som jeg kan sige det, at vort Lovforslag er ikke stillet i Modsætning til eller paa Grund af Landbrugsministerens Jordlovsforslag. Det vil have sin Mission og Opgave, hvorledes det end gaar med Jordlovsforslaget. Jeg vil dog ikke lægge Skjul paa, at vi i mit Parti — og jeg tror, at den Mening, mit Parti har herom, rækker langt ud over mit Partis Rammer — mener, at der ud af denne Kommissions Arbejde vil komme Resultater, der vil være afgørende som Vejledning ogsaa med Hensyn til, hvilken Jordfordeling der bør tilstræbes i Fremtiden.

Derfor er det efter min Mening at tage Tingene i omvendt Rækkefølge, hvis man først vedtager, hvordan Jorden skal fordeles, og bagefter prøver at finde ud af Grunden til denne Fordeling. Jeg vil mene, at det baade sagligt og økonomisk er rigtigt først at finde Grundlaget, Forudsætningen for den rigtige Jordfordeling, økonomisk, og saa handle, som Undersøgelsernes Resultat byder at handle, hvordan det saa bliver.

§ 2 handler om Kommissionens Sammensætning. Vi har tilstræbt at skabe en Kommission, som virkelig *kan* arbejde, og som uden at være for stor rummer alle de Faktorer, som virkelig ved noget om Kommissionens Opgave. Vi har tilstræbt ogsaa at faa Folk med uden for Landbrugets Rækker. For mig er det altid klart, at Inspiration til Nyskabelse og Fremgang henter man uden for sin egen Dagligstue. Historien viser, at Landbrugets Udvikling er næsten altid sket i Spring, og de store Spring er sket, naar Landmænd, Teknikere og Handelsmænd fandt hinanden.

Spørgsmaalet om det Antal Medlemmer, der er tildelt de forskellige Interessegupper, vil altid vække Strid, men det kan jo diskuteres. Det maa i det hele taget være klart, at dette Forslag er et Forslag til Forhandling, men jeg haaber, man i Spørgsmaalet om Medlemsantallet vil se stort paa Tingene. I denne Sag drejer det sig ikke om,

hvor mange hver enkelt vælger, men om, hvem man vælger.

Gennem § 3 aabnes der Adgang til at træde i Forbindelse med alle, som har Mulighed for at yde Bidrag til Kommissionens Arbejde, og som ikke i Forvejen er knyttet til den. Det, som bliver det vigtigste, er jo i og for sig, hvad de vil sige, der er kritisk indstillet over for Lovforslaget. De vil rejse to Spørgsmaal: Er der Grund til at tage dette Forhold op til Undersøgelse, og kan det hjælpe noget at gøre det? Over for disse kritisk indstillede vil jeg svare ubetinget ja til det første Spørgsmaal: at der er Grund til det, under Henvielse til det, jeg her har sagt. Og paa det andet Spørgsmaal: om det kan hjælpe noget, vil jeg gerne svare, at vi har i hvert Fald ikke Lov til at lade være at gøre dette Forsøg paa at lægge den rigtige Linie; bare *noget* Nyskabelse paa dette Omraade og Forhindring af Fejlinvesteringer — hvad der er saa umaadelig vigtigt — kan med den Størrelse, som Landbrugerhvervets Omsætning har, komme til at betale Kommissionens Arbejde mange, mange Gange. Viden om Tingene og en Paavisning af de Veje, man skal gaa, er den nødvendige Tilskyndelse, som Landbrugets mange, mange Udøvere skal have for at vandre disse nye Veje.

Jeg ved ogsaa, man vil indvende, at vi i dette Land ustandselig taler Landbrug, men det er jo ikke saa underligt i Betragtning af den Størrelse, Landbruget har i Forhold til Landet. I øvrigt er det jo Reglen, at man altid kun taler om Dagen og Vejen. Hvad enten det gælder Kornordningen eller den midlertidige Englandsaftale, ja, selv Jordlovene, er det kun Dagen og Vejen, vi taler om, fordi man ikke kender Forudsætningerne for det, man taler om. Der mangler alt for tit en virkelig Sammenkædning af de forskellige Erfaringer. Der er for mig ikke Tvivl om, at Landbrugerhvervene hele Verden over i Dag er i Støbeskeen i meget højere Grad, end andre Erhverv er det, fordi Landbruget er det Erhverv, som sidst er kommet med med Hensyn til Teknik og Industrialisering.

Men nu kommer det og kommer i Virkeligheden med eksplosiv Kraft, og dansk Landbrug, som var moderne, men i Dag er gammeldags i Sammenligning med mange af sine Konkurrenter, vil faa sine Vanskeligheder. Men hvis vi blot vil se det i Øjnene og prøve paa at komme Vanskelighederne i Forkøbet — det er jo enhver god Forretningsmands allerinderligste Ønske at komme Vanskelighederne i Forkøbet i